

Γιώτα Ιωαννίδου

Ο καπιταλισμός από τη μια παράγει ανθρώπινα απορρίμματα στο βωμό του πολυπόθητου κέρδους και των ανταγωνισμών — συχνά πολεμικών. Από την άλλη, αφού αποδώσει στα θύματα την ευθύνη της δημιουργίας τους, τα καθιστά υπεύθυνα για την απειλή της ασφάλειας.

«**Η** Ηλεία δεν αντέχει άλλους μετανάστες», ήδη «φιλοξενεί» 5.000. Είναι «επιβλαβές για τον τουρισμό», «είναι υγειονομική βόμβα», «όχι άλλη υποβάθμιση». «Η αστυνομία να μας προφυλάξει».

Πρόκειται για φράσεις που όλο και πυκνώνουν στις δηλώσεις βουλευτών και στελεχών της ΝΔ —όπως πρόσφατα σε ημερίδα με θέμα «προστασία του πολίτη και μεταναστευτική πολιτική»— και όχι μόνο. Αποτελούν επιμύθιο πολιτικών και άλλων κομμάτων αλλά και των ρεπορτάζ των ΜΜΕ. Πρόκειται για μηνύματα που εκπέμπονται καθημερινά και επιχειρούν να γαλβανίσουν την περίφημη κοινή γνώμη με νέα συντηρητικά χαρακτηριστικά. Επιχειρούν να αποτυπώσουν μια υφέρπουσα ή και καθαρή ακροδεξιά έως φασίζουσα ιδεολογία και πρακτική στο μέσο αποδέκτη τους, που συνήθως ομνύει περί του αντιθέτου. Αυτή η επιχείρηση εύκολα συναντιέται αλλά και γεννά τον καθημερινό «βιασμό» που υφίστανται πρόσφυγες, μετανάστες αλλά και όλοι οι παρίες τούτης της γης, σαν το πρόσφατο αποτρόπαιο παράδειγμα ενάντια στον πατέρα Σύρο πρόσφυγα και το νεκρό παιδί του.

«**Προστασία του Πολίτη και Μεταναστευτική Πολιτική**». Όπερ σημαίνει, ότι οι μετανάστες-πρόσφυγες όχι μόνο δεν θεωρούνται πολίτες αλλά είναι επιπλέον υπεύθυνοι για τα δεινά των υπολοίπων. Ο καπιταλισμός από τη μια παράγει ανθρώπινα απορρίμματα στον βωμό του πολυπόθητου κέρδους και των ανταγωνισμών, προκαλώντας ακόμη και πολεμικές επιχειρήσεις. Από την άλλη, αφού αποδώσει στα θύματα την ευθύνη της δημιουργίας τους, τα καθιστά υπεύθυνα για την απειλή της ασφάλειας των υπολοίπων πολιτών, της οποίας εμφανίζεται ως μοναδικός δυνατός θεματοφύλακας.

Ανευθρίαστα όλοι αυτοί μιλούν για «**φιλοξενία**». Φιλοξενία εννοούν **τα παραπήγματα και τις Μόριες, τους συνοριοφύλακες και τα ναρκοπέδια του Έβρου, τον υγρό τάφο του Αιγαίου**. Τους 5.000 μετανάστες, εργάτες γης, σύγχρονους δούλους στα φραουλοχώραφα της Μανωλάδας. Τους καταυλισμούς με νάιλον και τρομοκρατία, με εμπρησμούς, απειλές και ξύλο από τους επιστάτες, ακόμα και με σφαίρες, όταν ζητούν να τους δοθούν τα δεδουλευμένα, να αυξηθεί το υποτυπώδες ημερομίσθιο ή να τους δοθούν χαρτιά για να λυθεί η ομηρία τους από τους δουλέμπορους. Όλους αυτούς που χρόνια τώρα χτίζουν με αίμα το περίφημο «αγροτικό θαύμα» της περιοχής. Φιλοξενία εννοούν την ντροπή των στρατοπέδων συγκέντρωσης, όπου θάβουν καθημερινά τα σώματα και τα όνειρά τους εκατοντάδες παιδιά.

Οι μετανάστες για την αστική πολιτική όχι μόνο δεν θεωρούνται πολίτες αλλά είναι επιπλέον υπεύθυνοι για τα δεινά των υπολοίπων

Υπερβολικά πολλοί είναι πάντα αυτοί, οι «άλλοι», οι κατατρεγμένοι ξένοι. Γι' αυτούς δεν έχει τόπο, αέρα και ζωή. Καλύτερα να πεθαίνουν κάπου μακριά μας. Τους άλλους μεγαλόσχημους ξένους, βέβαια, τις εταιρείες εξόρυξης, τα κεφάλαια, τους νατοϊκούς στρατούς και τις βάσεις τους, τους έχοντες που αναζητούν νέες πηγές εκμετάλλευσης, τους καθίζουν στα συμβούλια και τους παραθέτουν επίσημα

δείπνα. Τους αφήνουν να ληστεύουν ελεύθερα και καθαγιάζουν τις πράξεις τους με το επιχείρημα της τόνωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Τους προσφέρουν τους γιους και τις κόρες των μέσων πολιτών τους σαν λάφυρα φθηνής και «φρόνιμης» εργασίας.

Η επίσημη αστική πολιτική θεωρεί ότι οι πρόσφυγες και τα σκουπίδια είναι τα ανεπιθύμητα αλλά αναπότρεπτα αποτελέσματα της ανάπτυξης της καπιταλιστικής οικονομίας. Η ζωή αυτονόητα θα γεννά υλικά και ανθρώπινα απορρίμματα που πρέπει να απομακρύνονται από την κοινή θέα. Τα τελευταία καλοκαίρια, οι δρόμοι της Ηλείας έζεχναν αποπνικτικά από την ανεξέλεγκτη απόθεση σκουπιδιών. Τώρα εναποτίθενται στο χωριό Πουτόκι δεματοποιημένα. Το πρόβλημα εκεί επιδεινώνεται αλλά είναι μακριά από τους δρόμους. Υπάρχουν, δυσωδούν, σαπίζουν, μολύνουν αλλά όχι σε κοινή θέα. Το ίδιο κι αν προχωρήσει η ανεξέλεγκτη καύση τους, προκειμένου να εξαφανιστούν εντελώς. Πόσο απέχουν από όλα αυτά οι λύσεις που προτείνει η κυρίαρχη πολιτική για τα ανθρώπινα απορρίμματα;

Φυσικά, από τη φαρέτρα των επίσημων επιχειρημάτων δεν θα μπορούσε να λείπει αυτό της υποβάθμισης και της επίκλησης της αστυνομικής προστασίας. Υποβαθμίζουν την περιοχή οι εξαθλιωμένοι άνθρωποι και όχι οι πολιτικές που γεννούν την εξαθλίωση και το κράτος καταστολής που τις περιφρουρεί. Οι ξένοι μετανάστες που καλύτερα να μην υπήρχαν και όχι οι ξένοι τραπεζίτες που παίρνουν τα σπίτια, τη δουλειά, τις οικονομίες και μετατρέπουν ολόκληρες χώρες σε πεδία δοκιμής νέων όπλων, εξανδραποδίζοντας τους λαούς τους. Οι φτωχοδιάβολοι που ζητούν αξιοπρεπή δουλειά και διαβίωση σε τούτο τον τόπο και όχι οι αξιότιμοι εργοδότες που απολαμβάνουν της προστασίας του κράτους, κλέβοντας τα ένημα, τον μισθό, το μυαλό και τη ζωή των εργαζόμενων.

Απέναντι στη μισάνθρωπη μισαλλοδοξία και την εθνικιστική, ρατσιστική τύφλωση απέναντι σε πρόσφυγες και μετανάστες, δεν χωρούν μισόλογα και συνυπολογισμοί. Ή με την εξουσία που την καλλιεργεί ή με «της γης τους κολασμένους» για να την τσακίσουμε.

Πηγή: **PRIN**